

Dilluns, 15 de novembre de 2004

Pere Aragonès

Autodeterminació, Iceta i demagògia

En els darrers dies ha sorgit públicament el debat al voltant de la inclusió o no del dret a l'autodeterminació en el futur estatut del Principat de Catalunya. De les veus que s'han sentit en contra cal remarcar les paraules de Miquel Iceta al respecte: «el dret a l'autodeterminació no és aplicable a Catalunya perquè no és una colònia». En primer lloc, cal felicitar a Iceta perquè finalment defensà, encara que sigui implícitament, l'autodeterminació de Ceuta i Melilla. En segon lloc, caldria objectar-li a Iceta que el dret a l'autodeterminació, tant en els textos legals d'àmbit internacional (Declaració dels Drets Civils i Polítics de l'ONU de l'any 1966), com en la seva aplicació pràctica, no es limita a casos colonials, ja que només cal recordar els casos del Quebec, la reunificació d'Alemanya o la previsió de la seva aplicació en els Acords de Divendres Sant d'Irlanda del Nord. El dret a l'autodeterminació, que el PSC demana per al Sàhara Occidental, Palestina, Timor i tants altres pobles, forma part, també, de la realitat política europea i occidental. No cal, doncs, fugir d'estudi, sinó centrar-nos en la realitat de la qüestió: creiem o no legítim que Catalunya pugui decidir el seu futur? Que Iceta hi reflexioni, i potser trenca aquella màxima de l'esquerra espanyola: la defensa del dret a l'autodeterminació és directament proporcional a la distància respecte de l'indret on es vol aplicar.

(Publicat a Tribuna Catalana)
